

му. Наразі продовжується розробка та затвердження проектів відповідних підзаконних актів для його впровадження.

В Україні існує достатня кількість технологічної, економічної та соціальної потреби в використанні альтернативних джерел енергії. Незважаючи на позитивний напрям, існує низка питань які потребують подальшого вирішення. раз необхідно розробляти певні методики розрахунку доцільності використання тих чи інших джерел альтернативної енергії, методики впровадження нових технологій, дослідні роботи, обрати чітку стратегію розвитку сфери альтернативного живлення та багато інших. Вірний напрям та своєчасне вирішення ряду питань призведе до поліпшення економічної, екологічної та соціальних складових держави, а чітко сформульована стратегія розвитку сфери альтернативного живлення дозволить залучати інвесторів.

ВНУТРІШНІ МІГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ

Лелюк Д.А.

Науковий керівник – Рибак Г.І., канд. екон. наук

Поняття «міграції» все частіше зустрічається у науковій літературі як невід’ємний політичний та економічний процес в Україні. А одними з найважливіших питань залишається саме внутрішня міграція, її механізми та вплив на економічні процеси, як позитивний – так і негативний.

Головна причина міграцій – економічна, але значну роль також відіграють політичні, національні, релігійні й інші причини. Питання внутрішньої міграції населення України набуває особливої актуальності внаслідок сучасних соціально-економічних загроз, зокрема, значної кількості внутрішніх недобровільно переміщених осіб. До внутрішніх міграцій належить переміщення населення із села в місто, яке в багатьох країнах є джерелом їх зростання (його часто називають “великим переселенням народів ХХ століття”). Територіальний перерозподіл населення відбувається також між великими і малими містами. Обидва ці види дуже широко представлені, зокрема в нашій країні.

Хоча внутрішні міграції характерні для всіх держав, в різних країнах вони перебувають на різних стадіях розвитку. У країнах, що розвиваються, потоки сільських жителів, які не мають землі та роботи, спрямовуються в міста в пошуках кращої долі, а в найбільш розвинених країнах – переважають “зворотні” міграції населення (з міст у передмістя, а частково і в сільську місцевість).

У минулому році майже мільйон українців змінило місце проживання в пошуках заробітку і кращих умов життя. За статистикою минулих років, зовнішня, міждержавна міграція становить всього близько 5% від загальної міграції. Решта 95% – це люди, які "мігрують" в межах України, перебираючись в іншу область чи інший населений пункт в межах своєї ж галузі [1].

За даними Укрстату найбільше людей поміняли місце проживання на Харківську та Київську області (по 55 тис. осіб), а також на Дніпропетровщину (по 51 тис. осіб). У Києві за минулий рік прописалися 36 тис. нових жителів. Однак відтік людей з Харківської області – 43 тис. осіб – виявився не набагато менше "припливу". Це найбільший показник серед всіх областей. А населення Київської області за минулий рік збільшилося на 30 тис. осіб, а Дніпропетровської – на 24 тисячі [1].

Існують різні причини популярності саме цих областей: тяжіння людей до великих міст(пояснюючи це великою заробітною платою), в той час як села і невеликі містечка порожніють. В Дніпропетровській і Харківській областях середні зарплати, на їх думку, вищі, ніж в інших. Не кажучи вже про Київ. Однак це виявляється вірно лише частково. У Києві, звичайно, середня зарплата набагато вища, ніж в інших регіонах. У грудні 2018-го вона становила понад 16 тис. грн (нараховані суми, без вирахування податків), тоді як середня по Україні – 10573 грн. На Київщині середня зарплата була всього трохи вище середньої – 11146 грн. У той же час Дніпропетровщина за рівнем зарплат перебувала тільки на 4-му місці (10188 грн). А Харківщина – взагалі у другому десятку (9072 грн) [1].

За даними аналітичного центру "CEDOS", Дніпропетровськ і Харків – найбільші після Києва центри студентської міграції, що пов'язано також з великою кількістю великих вузів в цих містах. Популярні також у студентів Одеса і Львів, які, до речі, і за даними Укрстату, знаходяться в п'ятірці регіонів з найбільшим приростом населення [1].

Крім того, приріст населення в ці області експерти пояснюють ще й сусідством з Донецькою та Луганською, де проходить АТО. Більшість вимушених переселенців вибирають в якості тимчасового місця проживання найближчі до будинку області.

Треба наголосити, що внутрішня міграція не є негативним фактором для економіки, а навпаки, вона сприяє мобільності трудових ресурсів та збалансованому їх розміщенні, що дозволяє більш повному використанню трудового та інтелектуального потенціалу нації в інтересах розвитку. Основне завдання держави стосовно внутрішньої міграції – максимально усунути всі перешкоди на шляху переміщень. Передусім йдеться про удосконалення системи реєстрації за місцем проживання, її

спрощення, перегляд законодавчих норм, які позбавляють мігрантів можливостей зареєструвати своє проживання/перебування, а відтак скористатися набором соціальних та інших послуг, надання яких прив'язується до місця реєстрації. Найнеобхідніші з них – зручне транспортне сполучення, розвинутий ринок доступного та орендного житла, наявність необхідного фонду тимчасового житла (робітничі гуртожитки, дешеві готелі), ефективна інфраструктура ринку праці, яка б забезпечила підбір працівників та їх працевлаштування в інших регіонах, широка інформація про можливості переїзду та працевлаштування по всій території країни.

Список використаних джерел

1. Міграційний рух населення 2016-2018 рр. / Офіційний сайт Державної служби статистики України: URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНИХ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Мухортова А.О.

Науковий керівник – Рибак Г.І., канд. екон. наук

XXI століття інколи називають століттям міграції. Міграційні переміщення, масштаби яких постійно зростають, а напрями і склад урізноманітнюються, перетворилися на помітний чинник, який впливає на розвиток глобалізації. Вони чинять значний вплив на кількісний та якісний склад населення, економіку, політику, культуру тощо. Тому дослідження сучасних міграційних процесів є актуальними в контексті забезпечення сталого розвитку.

Просування ринкових відносин у суспільстві руйнує старі форми господарювання, вивільняючи при цьому численну робочу силу, що не знаходить застосування в малопотужних індустріальних центрах власних країн і змушена шукати роботу на міжнародному ринку праці. Внаслідок прискореного розвитку покращуються умови життя, зростають доходи, рівень освіти населення, що забезпечує доступ до інформації та наявність грошових коштів, необхідних для переїзду. З підвищенням добробуту зменшується смертність, передовсім дитяча. Це призводить до швидкого зростання чисельності молоді, яка стикається зі значними труднощами у пошуках гідної праці вдома і вирушає за кордон. Навіть у тих випадках, коли безробіття на батьківщині не загрожує, глобалізація спонукає людей до міграції, привносячи нові запити і потреби, попит на раніше небачені товари й послуги, задовольнити який у місцях проживання складно.

Причини зростання обсягів міжнародних міграційних переміщень є результатом глобалізаційних процесів. Зняття перешкод на шляху ві-